

1879-04-12
Dons Hansen, Rasmus

To nekrologer

Aviser?

I 1903 blev han gift med syerske Magda Rasmussen fra Lolland. De bosatte sig på Lundevej og senere i Møllergade, hvor han havde træskovværksted i nr. 35. I 1905 blev Rasmus Dons Hansen ansat som postbud ved Svendborg postkontor. I købte han ejendommen Dronningholmsvej 17, hvor han byggede værksted. - Stod i en årrække som menig i Svendborg Brandkorps.

Den 31. oktober 1918 døde Rasmus Dons Hansens hustru af Spansk Syge og han stod alene tilbage med 4 børn i alderen fra 6-14 år. Han blev gift 2. gang den 21. maj 1920 med en kusine til sin første hustru, Valborg Rasmussen fra Lolland. Vielsen fandt sted i præstegården, hvor sognepræst Schiødte viede dem. I dette ægteskab blev der født 3 børn fra 1920-26.

Rasmus Dons Hansen var et meget flittigt menneske og havde flere interesser bl.a. sin have hvor han fortsatte, når hans arbejdsdag ved postvæsenet sluttede. I en del år tog han også del i foreningsarbejde bl.a. som kasserer. - Et år var han og hustru en 8 dage på højskole i Esbjerg.

I 1942 blev han pensioneret på grund af dårlig hjerte. De sidste år ved postvæsenet var han overpostbud med distrikt i hovedgaden.

Den 24. december 1951 døde Rasmus Dons Hansen af en hjertelammelse efter en tur i byen.

Dødsfald

Pensioneret Overpostbud Rasmus Dons Hansen, Dronningholmsvej 27, døde Juleaftensdag. Dons Hansen var ved 13-Tiden ved at tage sin Cykle op fra Kælderen for at tage paa besøg hos Sønnen Postbud Orla Dons Hansen, Brydegaardsvej 23, da han pludselig sank om i Gaarden som Følge af Hjertelammelse. Falck førte ham til Centralsygehuset, men Døden var indtraadt.

Afdøde blev 72 Aar. Han tog sin Afsked fra Postvæsenet for en Del Aar siden. Han var afholdt af Kollegerne og havde mange Venner. Ogsaa de Mennesker, til hvem han bragte Post, lærte at sætte Pris paa ham. Efter sin Afsked med Postvæsenet gik han især op i Kolonihavearbejdet.

Hans sidste Vandring gjaldt en syg

Under stor deltagelse begravedes pens. Overpostbud Rasmus Dons Hansen Lørdag Eftermiddag fra Kapellet på Kirkegaarden. Til Baaren var sendt et væld af smukke Kranse, og de var signerede bl.a. fra Svendborg Postkontor, Kolleger ved Svendborg Postkontor og Provinspostbudenes 7. Kreds, som ogsaa var repæsenteret med Fane, ligesom der var mødt Fane frem fra De danske Forsvarsbrødre for Svendborg og Omegn og Socialdemokratisk Forening,

Den gribende Højtidelighed indledtes med Salmen "Lyksalig, lyksalig, hver Sjæl, som har Fred" og Pastor Clemens Sørensen holdt derefter en smuk Tale. Han sagde bl.a.: "Jeg vil altid med Glæde mindes Rasmus Dons Hansen og vore møder i Fruestræde. Naar jeg kom gaaende den Vej, kikkede jeg paa Klokken og afpassede mine Skridt, fordi jeg vidste, at Dons Hansen vilde passere der. Ogsaa den sidste Søndag før Jul mødte jeg ham. Som sædvanligt hilste han venligt, og de sidste Ord, jeg hørte fra hans Læber var spøgefulde. "Hr. Pastor", sagde han, "jeg plejer altid at gaa ind ad den nordre Kirkedør. Om det skal være finere at gaa ind ad den søndre ved jeg ikke". To Mennesker, han fulgtes med, gik in ad den søndre Dør. Men han gik ind ad den nordre. Dette var karakteristisk for Dons Hansen og hans Liv. Han var stærkt forankret i Vanen. Han var en flittig Kirkegænger, og han holdt meget af at synges med paa Salmerne af hele sit fromme Sind. Hans sidste Vandring gjaldt en syg paa Hospitalet, og det sidste, han gjorde, var at trøste og opmuntre et sygt Menneske, han som selv havde gaaet med Dødens Mærke på sig de sidste 10 Aar af sit Liv. Julen fik han ikke Lov til at tilbringe sammen med sine Børn, som var hans Stolthed og Glæde, og vore Tanker gaar i Dag til dem og hans Hustru, som nu sidder ene tilbage.

Efter Talen sang man "Hvo ved, hvor nær mig er min Ende", og derpaa førtes Kisten ud til Graven, hvor Præsten foretog Jordpaakastelsen. Man sang "Dejlig er Jorden", og Snedker mester Nielsen takkede paa Familiens vegne for Deltagelsen.